

ΣΤΩΜΕΝ ΚΑΛΩΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΑΝΤΙΑΓΡΕΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΟΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΕΤΟΣ 4°

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2012

ΤΕΥΧΟΣ 23°

Γιόγκα ΤΕΧΝΗ ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΜΟΥ

Ο Αποκρυφισμός

Όταν κάνουμε λόγο για αποκρυφισμό, εννοούμε κυρίως τη διδαχή για απόκρυφα πράγματα, απόκρυφες μεθόδους, απόκρυφες πραγματικότητες.

Οι όπαδοί του αποκρυφισμού ισχυρίζονται πως αναφέρονται σε ένα άλλο κόσμο, «πνευματικό». Μάλιστα οι σατανιστές περιλαμβάνουν σ' αυτόν και τον κόσμο του κακού. Έτσι ασχολούνται με τις «μυστικές επιστήμες», με τη θεωρία και την πράξη των φαινομένων, που δεν μπορούν να ερευνηθούν με βάση τους νόμους που μας είναι μέχρι σήμερα γνωστοί, και γενικά με τα φαινόμενα που βρίσκονται έξω από τις πραγματικότητες, που μπορούν να κατανοήσουν οι άνθρωποι με τις γενικά παραδεγμένες δυνατότητες. Οι αποκρυφιστές ισχυρίζονται ακόμη πως τα φαινόμενα αυτά μπορούν να «μεθοδευτούν» με «απόκρυφες τεχνικές», δηλαδή με μεθόδους που δεν είναι προσιτές στους συνηθισμένους ανθρώπους και στην επιστημονική έρευνα. Έτσι γίνεται λόγος για «διεύρυνση της συνείδησης» του ανθρώπου για «αυτο-εξέλιξη», για έναρμόνιση του ανθρώπου με την «παγκόσμια υπερσυνειδητότητα» και για τη δημιουργία του «υπεράνθρωπου».

Βέβαια θά μπορούσε κανείς να παρατηρήσει πως και τό περιεχόμενο της χριστιανικής πίστης βρίσκεται έξω από τις πραγματικότητες που μπορούν να κατανοηθούν με τις γενικά παραδεγμένες δυνατότητες του ανθρώπου. Όμως η χριστιανική πίστη δεν είναι αποτέλεσμα ανθρώπινων διαδικασιών, αλλά θεία αποκάλυψη, που δεν εξαναγκάζεται με όποιεσδήποτε τεχνικές ή μεθοδεύσεις. Είναι δώρο του Θεού.

Αποκρυφιστικές τεχνικές

Οι απόκρυφες δυνάμεις που βρίσκονται «μέσα στον άνθρωπο» ενεργοποιούνται κατά την αντίληψη των αποκρυφιστών με τις διάφορες τεχνικές.

Οι τεχνικές αυτές αποσκοπούν στο να βοηθήσουν τους «μαθητές» των γκουρού να απαλλαγούν από τά δεσμά

του κάρμα* και να οδηγηθούν στην «άπελευθέρωση» από τον συνεχή βασανισμό των γεννήσεων και των θανάτων, την Σαμσάρα** (Samsara).

***Κάρμα:** σημαίνει «πράξη» (έργο), αλλά στην φιλοσοφία των ινδουιστών δηλώνει τό ποσόν ενέργειας, θετικής ή αρνητικής, που έχει συσσωρεύσει μία ύπαρξη καθώς ζει και δρα μέσα στον κόσμο.

****Σαμσάρα:** εννοούν την αλυσίδα των γεννήσεων, θανάτων και αναγεννήσεων στην οποία είναι καταδικασμένη ή ψυχή (τό άτμαν). Η ανακύκληση μεταβιώσεων ονομάζεται και Τροχός της Ζωής.

Μιά γκουρουιστική τεχνική - ή γιόγκα.

Οι τεχνικές της γιόγκα δίδονται από τον γκουρού κατά τη διαδικασία της μύησης με στόχο την εκπλήρωση του «σκοπού», που είναι η άπελευθέρωση από τη Samsara.

Η λέξη γιόγκα προέρχεται από την σανσκριτική ρίζα JUG, που σημαίνει κυρίως ένωση, δηλαδή σ' αυτή την περίπτωση ένωση με την υπέρτατη υπερβατική πραγματικότητα. «Γιόγκα σημαίνει εμπειρία ενότητας με την έσωτερική σας ύπαρξη. Αυτή η ενότητα έρχεται μετά τη διάλυση της δυαδικότητας του νοῦ και της ύλης μέσα στην υπέρτατη πραγματικότητα» (Σατυανάντα Παραμαχάμσα, Άσάνα σ. 1). Όμως ταυτόχρονα σημαίνει και την «άτραπό» (δηλ. τό μονοπάτι) γι' αυτή την ένωση, με τις διάφορες τεχνικές.

«Όταν μιλάω για την Γιόγκα, μιλάω για μία όρισμένη διαδικασία Ανάπτυξης της Συνειδητότητας» (Γιόγκα 6/80, σ. 24). «Για την Γιόγκα είναι η συνειδητότητα που αποτελεί την κεντρική και βασικότερη όψη του ανθρώπου και αυτή η συνειδητότητα δεν εμποδίζεται και δεν περιορίζεται από τό πεπερασμένο. Είναι άπειρη και άπερίοριστη» (Γιόγκα 6/80, σ. 18-19). «Γιόγκα είναι η διαδικασία με την οποία μπορούμε να ελευθερώσουμε την συνειδητότητά μας από κάθε μεσολάβηση γνώσης... Αυτή είναι η κατάσταση υπερσυνειδητότητας» (Γιόγκα 2/30, σ. 11).

Ὁ ἀληθινός σκοπός τῆς γιόγκα δέν εἶναι ἡ ὑγεία καί ἡ εὐεξία τοῦ σώματος, ἀλλά καθαρά θρησκευτικός. Ὁ γκουρού τοῦ Σατυανάντασραμ ὁμολογεῖ:

«Θερμά σᾶς παρακαλῶ ὅλους τούς ὁμιλητές καί ὅλους αὐτούς οἱ ὅποιοι τήν ἐξασκοῦν νά μὴν υποβιβάζουν τήν Γιόγκα κάτω τοῦ ἀληθινοῦ σκοποῦ τῆς. Ἐάν θέλεις νά κάνεις γιόγκα μόνον γιά τήν ὁμορφιά σου, ὑπάρχουν γι' αὐτό τό σκοπό τά κέντρα ὁμορφιάς. Παρακαλῶ πῆγαινε σ' αὐτά καί μὴν ἔρχεσαι στά κέντρα τῆς Γιόγκα. Ἐάν θέλεις ἐπίσης νά φορμάρεις τό σῶμα σου, ὑπάρχουν καί κέντρα φυσιοθεραπευτικῆς ἀγωγῆς καθὼς καί ἄλλα παρόμοια μέρη γιά νά πᾶς. Πῆγαινε λοιπόν ἐκεῖ. Γιατί στά κέντρα τῆς Γιόγκα θά πρέπει μόνον ὁ σκοπός τῆς ἀνάπτυξης τῆς συνειδητότητάς σου νά σέ φέρνει. Ἐάν δέν ἐνδιαφέρεσαι ἐσύ γι' αὐτήν τήν ἀνάπτυξη, τότε βεβαίως, μὴ διστάσεις νά ζητήσεις ἄλλοῦ αὐτό πού ζητᾶς.

Μ' αὐτό τό πνεῦμα καί μόνο ἔχομε θέσει σέ λειτουργία ἀρκετά ἀνά τόν κόσμο Ἄσραμ, τά ὅποια πρόκειται νά ἀναπτυχθοῦν γιά ὅλους αὐτούς τούς πνευματικούς ἀναζητητές πού θά ἔλθουν νά μείνουν σ' αὐτά. Ἡ ζωὴ στά Ἄσραμ εἶναι πολύ σπουδαία. Ἡ ἔκφραση τῆς ἐνεργείας στή μορφή τοῦ Κάρμα Γιόγκα εἶναι βασική γιά πνευματικό φωτισμό» (Γιόγκα 1/80, σ. 6).

Τό ἰδανικό τῆς γιόγκα δέν εἶναι ἡ ὑγεία καί ἡ εὐεξία, ἀλλά ἡ ἐξουδετέρωση τοῦ σώματος καί ὁλόκληρης τῆς προσωπικότητάς τοῦ ἀνθρώπου. Γιά τόν Σατυανάντα, οἱ ἐπιθυμίες καί οἱ προσδοκίες ἐκεῖνων πού πλησιάζουν τόν Γκουρού καί τή Γιόγκα καί ἀναφέρονται σέ γήινους στόχους, ὅπως εἶναι ἡ «καλή ὑγεία καί εὐτυχία», χαρακτηρίζονται «χονδροειδεῖς» (Σάτυ) καί «ἐγκόσμια θέματα» πού διασκορπίζουν «τόν νοῦ, τό σῶμα καί τό πνεῦμα» καί ἐμποδίζουν τόν ἄνθρωπο νά φθάσει «σέ ἀνώτερες καταστάσεις πραγμάτωσης τοῦ Θεοῦ» (Σατυανάντα, Φως, σ. 101).

Οἱ διάφορες τεχνικές «λutrώσεως» στό χῶρο τῆς Ἰνδουιστικῆς θρησκευτικότητάς εἶναι προσπάθειες «ἐλευθερίας» τόσο ἀπό τή ζωή, ὅσο καί ἀπό τό θάνατο, ὑπογραμμίζει ὁ καθηγητής Johannes Aagard. «Ἡ γιόγκα ἀποτελεῖ ἔκφραση τῆς ἀπόψεως πῶς ὁ πόνος μπορεῖ νά ἐλαττωθεῖ καί ὁ θάνατος ν' ἀναβληθεῖ μέ τό νά περιορισθοῦν οἱ συνήθειες διαδικασίες τῆς ζωῆς καί νά φερθοῦν σέ στάση».

Ὁ τελικός σκοπός τῆς γιόγκα διά μέσου τῶν διαφόρων συστημάτων τῆς, κατά τόν Ἐπίσκοπο Ἀλβανίας Ἀναστάσιο Γιαννουλάτο, ἐπιτυγχάνεται βαθμιαῖα. Τά κυριότερα στάδια τῶν τεχνικῶν αὐτῶν διαγράφονται ὡς ἑξῆς:

α) Ἡ αὐτοσυγκράτηση (Yama): συμμόρφωση πρὸς ὀρισμένες ἐπιταγές, ὅπως εἶναι ἀποφυγὴ γενετησίων σχέσεων, κλοπῆς, φιλαργυρίας,

β) Ἡ αὐτοκαλλιέργεια (Niyama): ἐπιδίωξη ἀταραξίας, καθαριότητος, συνεπείας στήν ἀσκηση κ.λπ. Ὑστερα ἀπὸ αὐτά τά δύο στάδια ὁ ἀσκούμενος μυεῖται καί παίρνει ἀπὸ τόν δάσκαλό του (γκουρού), ἓνα νέο ὄνομα καί μιὰ τελετουργικὴ φράση (μάντρα), τήν ὁποία ὀφείλει νά

ἐπαναλαμβάνει ἐπίμονα, γιά νά ἐπιταχυνθεῖ ἡ πορεία του πρὸς τή λύτρωση.

γ) Ὁ ἔλεγχος τοῦ σώματος (Asana): μέ εἰδικές στάσεις τοῦ σώματος ἐπιδιώκεται ἡ ἐπιβολὴ πάνω στίς ζωτικὲς ἐνέργειες τοῦ ἀνθρώπινου ὀργανισμοῦ.

δ) Ἡ ρύθμιση τῆς ἀναπνοῆς (Pranayama): μέ τήν ἐφαρμογὴ τῶν ἀσκήσεων αὐτῶν ὁ ἀναπνευστικός ρυθμὸς ἐπιβραδύνεται, τό σῶμα καί ὁ νοῦς ἡρεμοῦν καί ὁλόκληρη ἡ νοητικὴ δύναμη τοῦ ἀνθρώπου προετοιμάζεται γιά τά τελικὰ στάδια τῆς Γιόγκα.

ε) Ἡ συγκράτηση τῶν αἰσθήσεων (Pratyahara): μέ τήν παρατεταμένη ἐνατένιση ἑνὸς ἀντικειμένου, ὁ «γιόγκι» (δηλαδή ὁ ἀσκούμενος στή Γιόγκα), ἐπιδιώκει νά ἐπιβληθεῖ πάνω στίς αἰσθήσεις του.

στ) Ἡ συγκέντρωση τῆς προσοχῆς (Dharana): ἡ καθήλωση αὐτῆ τοῦ νοῦ ἀποβλέπει στή δημιουργία ἑνὸς μονωτικοῦ φραγμοῦ ἀπὸ τά γύρω φαινόμενα καί τίς ἐσωτερικὲς φαντασίες. Γιά νά τό ἐπιτύχει ἡ Ἰνδουιστικὴ παράδοση ἔχει διαμορφώσει διάφορες τεχνικὲς, στίς ὁποῖες δεσπόζουν ἡ ἐπανάληψη τῆς Ἰνδουιστικῆς ἱερῆς συλλαβῆς. «Ὡμ», σιωπηλά ἢ μέ μακρόσυρτο ψαλμικὸ ρυθμό, ἡ ἐνατένιση ἰδιότυπων σχημάτων κ.ἄ. Τά ἐπόμενα δύο τελευταῖα στάδια ὁδηγοῦν στὸν τελικὸ σκοπὸ τῆς Γιόγκα, πού εἶναι:

ζ) Ὁ φωτισμός, ἡ ἐνατένιση καί ἡ θεωρία (Dhyana).

η) Ὁ φωτισμός, ἡ ἀπελευθέρωση (Samadhi). Ὁ γιόγκι καταλήγει σέ μιὰ κατάσταση υπερβάσεως καί αὐτῆς ἀκόμη τῆς συνειδητότητος. Δέν ἀντιλαμβάνεται οὔτε χρῶμα, οὔτε ὁσμή, οὔτε ἦχο, οὔτε ἀφή, οὔτε τόν ἑαυτό του, οὔτε κανέναν ἄλλο. Τό πνεῦμα του «ἐλευθερώνεται» - σύμφωνα μέ τήν ἔκφραση τῶν μεμνημένων - ἀπὸ τή μνήμη καί τή λήθη. Αὐτό θεωρεῖται ἐπίγνωση, φωτισμός» (Ἀναστασίου Γιαννουλάτου, Ὅψεις Ἰνδουισμού - Βουδδισμού, σ. 83-85).

Ὅπως καί νά ἔχει τό πρᾶγμα, οἱ σκοποὶ τοῦ Σατυανάντασραμ καί γενικότερα τῆς γιόγκα δέν εἶναι «ἐπιστημονικοί» ἀλλά θρησκευτικοί καί ὑποκρύπτουν σοβαροὺς κινδύνους γιά τήν ὑγεία τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Σατυανάντα μάλιστα δέν διστάζει νά πεῖ: «Ἡ **Κουνταλίνι Γιόγκα***** εἶναι ἡ θρησκεία τοῦ αὐριο. Ἄν φοβᾶστε νά ξυπνήσετε τήν Κουνταλίνι σας, θά τό προσπαθήσει ἡ ἐπόμενη γενιά, καί ἂν ἀποτύχει τότε θά προσπαθήσει ἡ ἐπόμενη. Σε ἓνα ἑκατομῦριο χρόνια ὅλοι οἱ ἄνθρωποι θά εἶναι κύριοι τῆς Κουνταλίνι» (Γιόγκα 5/81, σ. 8).

***** Κουνταλίνι Γιόγκα Θεωροῦν τήν ἀνώτατη τεχνογνωσία γιά νά ξυπνήσει ἡ ἐπίγνωση τοῦ ἀτόμου καί νά ὁδηγηθεῖ στὸν πραγματικὸ ἑαυτό του. Στή Δύση διαδόθηκε ἀπὸ τόν Γιόγκι Bhajan. Χρησιμοποιεῖ σέ ἀσκήσεων (κρίγιας), τεχνικὲς ἀναπνοῆς (πραναιγιάμ), Μάντρας (ἐπαναλαμβανόμενοι ἤχοι), Μούντρας (θέσεις καί κινήσεις τῶν χεριῶν καί τῶν δακτύλων), Μπάντας (κλειδώματα) διαλογισμοὺς καί ὄραματισμοὺς.**

Ὁ ἔσχατος σκοπός λοιπὸν τῆς Γιόγκα δέν εἶναι ἡ βελτίωση τῆς ὑγείας καί τῆς εὐεξίας ἢ ἡ ἀνάπτυξη τῶν ἱκανοτήτων τοῦ σώματος καί τοῦ πνεύματος τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά ἡ μεταβολὴ του σέ μιὰ σωματικὴ κατάσταση φυτοῦ,

πού θά ὀδηγήσει στό θάνατο!

Ἔτσι χάνουν ὅλο καί περισσότερο τήν ἱκανότητα νά διάγουν μιά ἐνεργό καί ἐστραμμένη πρὸς τὰ ἔξω ζωή, μέ ἀγάπη καί συμβίωση μέ ἄλλους. Ἡ γιόγκα ἀπομονώνει τόν ἄνθρωπο βῆμα πρὸς βῆμα. Ἐκτός ἀπὸ αὐτό πολλοὶ ἄνθρωποι, χωρὶς νά τὸ καταλάβουν, προσελκύονται ὅλο καί περισσότερο στὴν ἰνδουιστικὴ θρησκευτικότητα, γιατί ἡ πράξη τῆς γιόγκα δημιουργεῖ καί τὴ θεωρία τῆς γιόγκα» (Aagard, σ. 11).

Ἡ τελευταία αὐτὴ διαπίστωση ἀποδεικνύει πὼς οἱ διδάσκαλοι τῆς γιόγκα παγιδεύουν ἀνύποπτους ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ὀδηγοῦνται χωρὶς τὴ θέλησή τους σὲ μιά νέα θρησκεία.

Ἄν θέλει κανεὶς νά γίνει ἰνδουιστὴς καί γι' αὐτό τὸ λόγο ἀρχίζει γιόγκα, εἶναι δικαίωμά του. Τὸ ζήτημα ὅμως εἶναι πὼς πολλοὶ ὀδηγοῦνται μέ τὴ γιόγκα ἐκεῖ πού οἱ ἴδιοι δέν ἠθέλησαν, δηλ. στό νά γίνουν ἄνθρωποι μέ ἄλλες ἀρχές, ἰνδουιστές, πρᾶγμα πού δέν ἦταν στὴν πρόθεσή τους. «Ἄρχισαν γιόγκα ἐπειδὴ τοὺς προσφέρθηκε σάν μιά τέχνη ζωῆς. Ἀλλά γιόγκα εἶναι, ὅπως ἀποδείχθηκε, ἓνα εἶδος τέχνης θανάτου, ἡ ὁποία πρωταρχικά ἐδημιουργήθη γιὰ νά ἀπαλλάξει ἡλικιωμένους Ἰνδούς ἄνδρες ἀπὸ τὸ φόβο τοῦ θανάτου, κατὰ τὰ τελευταῖα δύσκολα χρόνια τῆς ζωῆς των».

Κατὰ τὴν ἄποψη τῶν γκουρουιστικῶν ὁμάδων στὴ χώρα μας καί ἡ προσευχή τοῦ Ἰησοῦ στὴν Ὁρθόδοξο παράδοση («Κύριε Ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστέ ἐλέησέ με τὸν ἁμαρτωλό») εἶναι ἓνα εἶδος **μάντρα** (τυποποιημένες ἱερές φράσεις πού συμπυκνώνουν μιά ἀλήθεια ἢ καί ὁλόκληρη θεωρία). Ἔτσι ἡγετικό στέλεχος τοῦ γκουρού Σαΐ Μπάμπα ἀναφέρει πὼς μέ τὴν προσευχή τοῦ Ἰησοῦ ἐνώνεται κανεὶς «μέ τὴ Συνείδηση τοῦ Χριστοῦ» καί ἡ προσευχή αὐτὴ εἶναι κάτι ἀνάλογο μέ τὸ μάντρα SO-HAM, πού χρησιμοποιεῖται συνήθως μέ συνδυασμὸ μέ τὴν ἀναπνοή: «Ἡ εἰσπνοὴ κάνει καθὼς μπαίνει τὸν ἦχο SO (πού σημαίνει ΑΥΤΟΣ) καί ἡ ἐκπνοὴ κάνει καθὼς βγαίνει τὸν ἐσωτερικὸ ἦχο HAM (πού σημαίνει ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ). Τὸ ΑΥΤΟΣ ἀναφέρεται στὸν ΕΝΑ-ΘΕΟ. Ἔτσι τὸ μάντρα ἐπιβεβαιώνει, καθὼς ἐκπνέεται πρὸς τὰ ἔξω, τὴν ἐνυπάρχουσα ἐνότητά μας μέ τὴν Ψυχὴ, πού εἶναι ἓνα μέ τὸ Θεό» (Μπόμπ Νάτζεμ, Γιόγκα γιὰ υγεία σ. 207).

Τὸ ὅτι ἡ νοερά προσευχή τῆς Ὁρθοδοξίας, πού μένει πάντοτε προσευχή καί δέν γίνεται διαλογισμός, συγχέεται μέ τὰ ἰνδουιστικά μάντρα προδίδει παντελὴ ἄγνοια τῆς χριστιανικῆς πίστεως ἀπὸ μέρους τοῦ Μπομπ Νάτζεμ, πού ὅμως εἶναι ἱκανὴ νά φέρει σύγχυση σὲ ἀνύποπτους ἀνθρώπους. Αὐτὸ ἄλλωστε βεβαιώνεται καί μέ τὴν ἄποψη πὼς ἡ νοερά προσευχή δέν μᾶς ἐνώνει μέ τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά μέ τὴ «Συνείδηση τοῦ Χριστοῦ»!

Ὅμως τὸ ὅτι ἡ ἐπὶ κλήση τῶν ἰνδουιστικῶν θεοτήτων «Ράμα» καί «Κρίσνα» τοποθετεῖται στὸ ἴδιο ἐπίπεδο μέ τὴν ἐπὶ κλήση τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ σημαίνει πὼς ὁ παθὸς τῆς γιόγκα ἐπικαλεῖται «ἄλλους θεούς» (Ἐξοδ. κ' 3-5. Δευτερ. στ' 6-9), ἀκόμη καί ἂν χρησιμοποιεῖ τὸ ὄνομα τοῦ

Χριστοῦ.

Δέν ὑπάρχει λοιπὸν ἀμφιβολία, πὼς μέ τὴ γιόγκα μπαίνει κανεὶς σὲ διαδικασίες, πού τὸν ὀδηγοῦν ἀναπόφευκτα στὸν ἰνδουισμό.

Ἡ εἰδοποιὸς διαφορὰ γιόγκας καὶ ἡσυχασμοῦ

Πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα, ὁ π. Εἰρηναῖος ἀνέφερε μέ πολλή συντομία:

«Πολλοὶ πού βρίσκονται ἔξω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν λένε σήμερα πὼς ἐδῶ ἔχουμε τὰ ἴδια πράγματα: Στὴν Ἀνατολὴ ἔχουμε τὴ γιόγκα καί στὴν Ὁρθόδοξή Ἐκκλησίαν παρόμοια κίνηση, τὸν ἡσυχασμό, πού εἶναι δηθεν ἓνα εἶδος χριστιανικῆς γιόγκα, μιά ψυχοσωματικὴ τεχνικὴ, πού μᾶς θυμίζει τὸν Ἰσλαμικὸ σουφισμό ἢ τὸν μυστικισμό τῆς Ἀπω Ἀνατολῆς!

Ἡ οὐσία αὐτῆς τῆς πνευματικῆς ζωῆς δέν βρίσκεται στὶς τεχνικὲς καί ἡ ὄραση τοῦ Θεοῦ Φωτὸς δέν ἀποτελεῖ τὸ σκοπὸ στὴν παράδοση τοῦ ἡσυχασμοῦ. Ὁ σκοπὸς εἶναι ἡ ἔκφραση τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν Θεό, ἡ ἔκφραση τῆς μετανοίας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Τὸ «πόσο», τὸ «πότε» καί τὸ «σέ ποιόν» ὁ Θεὸς δωρίζει αὐτὴ τὴν ἀπερίγραπτη ἐμπειρία, αὐτὸ εἶναι ὑπόθεση τῆς ἐλευθερίας τοῦ Θεοῦ καί δέν μπορεῖ νά ἐξαναγκασθεῖ μέ καμμιά ἀνθρώπινη τεχνικὴ ἢ μαγικὴ διαδικασία».

Ἡ Ὁρθόδοξη Διδασκαλία

Ἡ σωτηρία: Τὸ «βασιλεῖο τοῦ Σατανᾶ» διαλύθηκε μέ τὴν ἔλευση τοῦ Χριστοῦ, μέ τὴ δημόσια δράση του καί ἰδιαίτερα μέ τὴν ἀνάστασή Του. Ὁ πιστὸς δέν βαδίζει στὸ δρόμο τῆς «αὐτο-ἐξέλιξης», μέ στόχο τὸν «ὑπεράνθρωπο» ἢ τὴ δημιουργία μιᾶς «νέας φυλῆς», ἀλλά στὸ δρόμο τῆς ἀνακαίνισης πρὸς τὴ νέα κτίση. Ὁ ἄνθρωπος μέ ὅποιον τρόπο «τεχνικὲς» δέν μπορεῖ νά ξεπεράσει τὰ ὅρια τῆς κτιστῆς ἀλήθειας. Ἡ αἰώνια Ἀλήθεια δέν ἀποδεικνύεται μέ τίς δυνατότητες τοῦ ἀνθρώπου, γιατί αὐτὴ εἶναι ὁ Τριαδικὸς Θεὸς καί «γνωρίζεται» στὰ πλαίσια τῆς κοινωνίας ἀγάπης «ἐν ἐλευθερίᾳ». Αὐτὴ ἡ κοινωνία εἶναι καρπὸς ὅχι τῆς ἀναζήτησης τοῦ Θεοῦ ἀπὸ μέρους τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά τῆς ἀναζήτησης τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ μέρους τοῦ Θεοῦ. «καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας» (Ἰω. α' 14).

Ἡ Κυριότητα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου: Ἡ ἀναγνώριση τῆς κυριότητος τοῦ Θεοῦ ἀπὸ μέρους τοῦ ἀνθρώπου («ἐγὼ εἰμὶ Κύριος ὁ Θεός σου») καί ἡ ἀπόρριψη κάθε εἰδους αὐτονομίας, ἐπιβεβαιώνει τὴν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν ἐξάρτηση ἀπὸ κάθε ἄλλο «θεό» ἢ «κύριο», ἀκόμη καί ἂν αὐτός ὁ «κύριος» εἶναι ὁ ἴδιος ὁ ἑαυτός του. Αὐτὴ ἡ ἀναγνώριση τοῦ ἐνός Κυρίου καί ἡ ἀποδέσμευση τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ κάθε καταπίεση, χαρακτηρίζεται στὴν ἁγία Γραφή ὡς «τὸ ρῆμα τῆς πίστεως», ὁ δρόμος τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου (Ρωμ. ι' 8-13).

Γι' αὐτὸ ὁ Χριστιανὸς δέν τοποθετεῖ κανένα ἄλλο

δίπλα στό Χριστό. «Οὐκ ἔσονται σοι θεοί ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ ... οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, οὐδέ μή λατρεύσεις αὐτοῖς. ἐγώ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, Θεός ζηλωτής» (Ἐξοδ. κ' 3-5). Οἱ «θεοί» τῆς νεο-εἰδωλολατρείας καί τῆς «Ἐποχῆς τοῦ Ὑδροχόου» εἶναι «θεοί ἕτεροι». Αὐτός ὁ «εἷς Κύριος» ἐφανερώθη «ἐν σαρκί» στό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ (Α' Κορ. η' 6. Κολ. β' 9. Α' Τιμ. γ' 16). εἶναι καί ὁ μοναδικός «μεσίτης» Θεοῦ καί ἀνθρώπων (Α' Τιμ. β' 5).

Ὁ μοναδικός δρόμος: Δέν ὑπάρχει δρόμος γιά νά ξεπεράσει ὁ ἄνθρωπος τήν κτιστή πραγματικότητα καί νά ἔλθῃ σέ κοινωνία μέ τόν Ἄκτιστο παρά μόνο διά τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Αὐτό δέν σημαίνει πῶς ὁ Θεός δέν μπορεῖ νά μιλήσῃ στόν ἄνθρωπο μέ κάθε τρόπο, ἀκόμη καί μέ τό στόμα μιᾶς «ὄνου», προκειμένου νά θυμῇ στόν ἄνθρωπο τό δρόμο τῆς καινούργιας δημιουργίας «ἐν Χριστῷ».

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι συγκεκριμένο καί μοναδικό πρόσωπο. ὄχι μιᾶ «κατάσταση» μέσα στόν ἄνθρωπο. Αὐτός μένει εἰς τόν αἰῶνα Σωτήρας τῆς ἀνθρωπότητος, γιατί στό ἕνα Του πρόσωπο ἐνώθηκε ὁ Θεός καί ὁ ἄνθρωπος «ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, ἀδιαίρετως, ἀχωρίστως» καί μέ τό θάνατο καί τήν ἀνάστασή Του ὁδηγήθηκε ὁ ἄνθρωπος στή νίκη κατά τοῦ θανάτου, στήν ἀφθαρσία καί στήν ἀθανασία. Αὐτό πού συντελέσθηκε στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ γιά χάρη τοῦ ἀνθρώπου, γίνεται δική μας πραγματικότητα μέ τρόπο μυστηριακό, μέσα στό μυστικό Του Σῶμα, στήν Ἐκκλησία (Γαλ. γ' 25-29. Ρωμ. η' 9-17).

Διάκριση ἀνάμεσα σέ προφήτη καί μέντιουμ

Οἱ προφῆτες τοῦ Κυρίου ἐκλήθησαν ἀπό τόν Θεό. δέν

ἦσαν «αὐτόκλητοι». Εἶχαν πλήρη συναίσθηση τῆς μηδαμινότητάς τους, σέ ἀντίθεση μέ τά μέντιουμ τοῦ ἀποκρυφισμοῦ. Δέν ἀπευθύνονταν σέ ἐπί μέρους ἄτομα, οὔτε τοὺς ἀπασχολοῦσαν τά ἀτομικά ζητήματα τοῦ καθενός, δέν ἐκαλοῦντο ἀπό τοὺς ἀνθρώπους. Ἀπευθύνονταν σ' ὁλόκληρο τό λαό ἢ στοὺς ἄρχοντές του καί δέν ἐκήρυτταν «νέες ἀποκαλύψεις», ἀλλά ὑπενθύμιζαν τή «Διαθήκη τοῦ Κυρίου», πού εἶχε λησμονηθεῖ καί ἐγκαταλειφθεῖ. Σκοπός τους ἦταν ἡ μετάνοια τῶν ἀρχόντων καί τοῦ λαοῦ, ἡ ἐπάνοδος των στή «Διαθήκη τοῦ Κυρίου». Δέν ἔπαιρναν χρήματα καί ἦσαν δυσάρεστοι ἐξαιτίας τοῦ μηνύματός των. Ὁχι εὐχάριστοι.

Ὁρθόδοξη ἀξιολόγηση τῆς ζωῆς

Τό μήνυμα τῆς Ἐκκλησίας σήμερα εἶναι ἡ ἀνάσταση καί ἡ ἀφθαρσία τοῦ ἀνθρώπου, ὄχι ἡ «ἀπελευθέρωση» ἀπό τή ζωή μέ τό σῶμα. Ἔτσι ἡ ζωή τοῦ ἀνθρώπου ἀξιολογεῖται θετικά καί ἀποκτᾷ βαθύτερο νόημα. Αὐτή ἡ θετική στάση στή ζωή ἀποδεικνύεται ἀπό τήν ἐνσάρκωση τοῦ Χριστοῦ καί ἀπό τήν ἀνάστασή Του. Σ' αὐτήν προσβλέπει ὁ πιστός, ὄχι στή μετενσάρκωση. Μ' αὐτή τήν προοπτική ὁ πόνος ἀποκτᾷ θετικό περιεχόμενο στή ζωή καί μπροστά στό μυστήριο τοῦ θανάτου ὁ ἄνθρωπος δέν εἶναι χωρίς ἐλπίδα. Ὁ σωματικός θάνατος εἶναι ἕνας καί μοναδικός καί μετά ἀπό αὐτόν ἡ κρίση (Ἐβρ. θ' 27), ὄχι μέ τήν ἔννοια τοῦ «κάρμα» καί τῆς μετενσάρκωσης, ἀλλά μέ τήν προσδοκία τῆς ἔλευσης τοῦ Κυρίου, τῆς ἀνάστασης καί τῆς ἀφθαρσίας (Α' Κορ. ιε' 22-23).

Ἐπιμέλεια π. Γεωργίου Γιαννακόπουλου

ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΑΝΤΙΑΡΕΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΟΣ: 6977582800

CTΩΜΕΝ ΚΑΛΩC

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΑΝΤΙΑΡΕΤΙΚΗΣ ΟΜΑΔΟΣ

ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩC ΠΑΤΡΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ

τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν

κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

N. Βότση 34, Τηλ. : 2610-320.602, Fax: 2610-279.533 email: i-m-patron@otenet.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟC ΕΚΔΟΣΕΩΝ

Ἀρχιμ. Τιμόθεος Γ. Παπασταύρου

ΥΠΕΥΘΥΝΟC ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Πέτρος Κούλης, Γραφικές Τέχνες, Τηλ.: 2610-273.093, email: paulkoulis@gmail.com